2015-12-19

Geest van profetie – deel 1 (Geestelijke types)

Dag allemaal,
Op een dag toen mijn ouders een avondje uit waren en de oppas met haar huiswerk bezig was, besloten mijn broertjes en ik om een kasteel in de woonkamer te bouwen, met behulp van meubels, lakens en dekens. Ik ben de oudste van 4 kinderen – waarschijnlijk was ik toen een jaar of 8, dus de anderen waren toen 6, 4 en ons zusje was 2 jaar oud.

Mijn broertjes en ik bespraken enthousiast het ontwerp van dit geweldige kasteel in wording, en iedereen had een bijdrage in wat we daarvoor nodig hadden; de bank in de woonkamer zou het belangrijkste stuk zijn, omdat we dan makkelijk lakens tussen de bank en de muur konden stoppen en vandaar naar de stoelen konden spannen. We besloten al snel hoeveel stoelen we nodig zouden hebben, en tafeltjes, lakens en dekens van ons bed, en we gingen aan het werk.

In ons denken zou het kasteel de hele kamer beslaan en bijna tot aan het plafond reiken, als we de stoelen op elkaar konden stapelen en dan ons zusje daar bovenop konden zetten, als een jonkvrouw in nood. Omdat ze nog maar 2 jaar oud was, beschouwden we haar meer als een huisdier; zoals we met haar omgingen, leek ze wel van rubber en ze zou het vast niet erg vinden zo hoog getild te worden – daar waren we zeker van.

Wel, het bleek niet zo groot en majestueus te worden als we ons voorgesteld hadden. Ja, we hadden de stoelen wel hoog genoeg gestapeld tot een soort hoektorentje, en ons zusje vertrouwde ons genoeg om boven op die 4 stoelen geplaatst te worden, maar op het laatste moment bedacht ik mij dat ze misschien wel iets zou kunnen breken, dus kwam ik namens haar tussenbeide.

Maar haar een plekje toekennen in de ‘kerker’ in de verste hoek van de met lakens bespannen kamer, was lang niet zo leuk en gevaarlijk. En helaas, iemand trok te ver aan de flap, die onze ophaalbrug was en het hele ding viel in elkaar en werd een berg lakens, dekens en gevallen stoelen.

Maar het was ons wel gelukt een kasteel te maken. Het was niet zo geworden als wij ons voorgesteld hadden, maar het had de geest ervan wel, de kern ervan vertegenwoordigde iets veel beter, en wij hebben die avond een leuk avontuur gehad.

Mozes en de tabernakel in de woestijn
In Hebreeën 8:5 wordt ons verteld dat toen Mozes bij de Heer was, op de berg, hij instructies kreeg hoe de tabernakel gebouwd moest worden – een draagbaar tentstructuur dat de Ark van het Verbond huisvestte. Er staat dat hem gezegd werd: “Zie toe dat gij alles maakt naar het voorbeeld (Grieks: patroon, kopie, voorbeeld) dat u getoond werd op de berg”.

Wat een opdracht moet dat voor Mozes geweest zijn! Hij was bij de Vader in heerlijkheid, zag het volmaakte hemelse, en kreeg de niet benijdenswaardige taak die hemelse volmaaktheid te vertalen naar een aardse representatie, terwijl hij in een woestijn woonde waar hij alleen de beschikking had over hout, metalen, wandkleden en dierenhuid!

Het beste wat hij in zijn situatie kon doen, was een tent maken, terwijl hij in zijn hart hield wat hij in de Geest gezien had.

Als wij een woord van de Heer ontvangen over ons leven, toont Hij ons het hemelse, de volwassen, complete versie, zoals Mozes dat in de hemel zag of wat kinderen bedenken als ze een kasteel van lakens bouwen. En vaak willen we in ons leven zien dat dit precies zo uitkomt en zijn we teleurgesteld of vragen we ons af wat wij verkeerd deden als de volheid ervan niet plaats vindt zoals wij dat gezien hebben.

Al zijn onze tentkastelen en al was de tabernakel van Mozes slechts een ruwe vertegenwoordiging van de kern waarheid die gezien was, beiden waren trouw aan wat ze in hun hart vasthielden en wat de ogen van hun hart hadden gezien. We kunnen bijvoorbeeld een woord van de Heer horen voor ons land, onze regio, familie of voor onszelf, en we zien in de Geest de voltooide visie, maar de realiteit kan zijn dat we (alleen) de kern waarheid en een beeld van het hemelse zullen meemaken.

Een aantal voorbeelden uit de praktijk
Een vrouw in onze gemeente spoorde mij aan haar stervende moeder op te zoeken, zodat ik met haar kon bidden. Deze vrouw was erg van streek, omdat de Heer haar jaren daarvoor gezegd had dat haar moeder gered zou worden en naar de hemel zou gaan. Maar de hele tijd had ze dat Woord voor zichzelf zo uitgelegd dat de moeder haar kerk zou verlaten en naar een goede Bijbelse kerk zou gaan en dat zij 'zusters in de Heer' zouden worden terwijl haar moeder dieper in het Woord en de Geest groeide. Maar nu was haar moeder stervende en het was duidelijk dat het woord, zoals zij dat voor ogen had, niet zou uitkomen.

Ze begreep niet hoe zij het zo fout gehad kon hebben (dacht ze), maar in feite is de kern ervan wel uitgekomen. Haar moeder bad inderdaad met ons, en de tegenwoordigheid van de Heer vulde de kamer en ze overleed 5 dagen later, nadat ze die paar dagen veel met haar dochter over de Heer had kunnen praten. De Heer was genadevol, waardoor de dochter haar moeder kon vertellen over rechtvaardigheid en de nieuwe geboorte – ze werd zelfs gedoopt met de Heilige Geest, kort voordat ze stierf. De kern waarheid van de profetie was vervuld, maar niet het beeld dat de dochter gemaakt had over haar moeder, die precies hetzelfde zou gaan geloven als zij deed.

Een dakloze man
Een man wilde met mij praten en hij was boos op God. Hij hield ervan mensen over Jezus te vertellen en wilde dat fulltime doen en zei dat de Heer hem jaren daarvoor gezegd had dat hij geroepen was een evangelist te zijn. Als gevolg van dat Woord nam hij ontslag van zijn goedbetaalde baan, probeerde spreekbeurten in gemeentes te krijgen, wat niet lukte. Zijn vrouw verliet hem toen hij weigerde een baan te zoeken, en nu woonde hij in een opvangtehuis voor daklozen.

Toen hij het Woord hoorde dat hij een evangelist zou zijn, koppelde hij zijn definitie van wat dat inhield daaraan vast – een fulltime bediening, tot grote menigtes spreken en op TV zijn, en alles wat dat verder inhoudt. Maar toen ik hem vroeg of hij mensen voor de Heer won, vertelde hij mij verhaal na verhaal over mensen die gered werden, genezen, over veranderde levens, en dat gaf hem vervulling. Hij vervulde de functie van waar hij toe geroepen was, de kern waarheid, maar het was slechts een schaduw van wat hij gedacht had te zijn. Na ons bezoek begreep hij gelukkig hoe het zat en is hij begonnen zijn leven weer op te bouwen.

Velen zijn in de war geraakt, nadat ze een authentieke visie in de Geest zien over wat de Heer voor hen heeft, of een persoonlijke profetie, maar dan is er het echte leven. Hij toont ons het complete, het volwassene zoals het in de Geest is, en het is aan ons niet onze culturele of religieuze ideeën daaraan vast te koppelen, hoe zich dat vertaalt in het moderne leven.

Mozes zag het volmaakte, maar kon slechts een ruwe kopie daarvan bouwen, en toch was dat precies wat de Heer wilde voor die tijd en die plek. Het was het beste dat Mozes in zijn situatie kon doen.

Elia?
in Mattheüs 11:14 wordt over Johannes de Doper gezegd: "en indien gij het wilt aanvaarden: Hij is Elia, die komen zou (voor de Heer)". Johannes was niet de persoon Elia, maar zijn bediening had de belangrijkste elementen van Elia's bediening, doordat hij de mensen tot bekering opriep om hun harten voor de Heer voor te bereiden. Elia was het ware, Johannes was een ruwere representatie, maar had alle elementen van Elia's bediening.

Jezus zei: "Indien gij het wilt aanvaarden," wat aangeeft dat een ruwe representatie van het Ware, een opmerkzaam hart vereist, een onderscheidend iemand die verder kijkt dan wat lijkt, en het hart en de kern van de waarheid opmerkt.

Waar moet je naar kijken
Breng iets in gedachtenis dat de Heer jou verteld heeft over jouw geliefden of over jezelf. Kijk naar de kern daarvan, en ontdoe alles wat jij aan die waarheid toegevoegd hebt, alles wat jij je ingebeeld hebt hoe dat zou gaan uitkomen. Kijk naar wat WEL gebeurd is, wat NOG moet plaatsvinden, dat is de kern waarheid. Zoals Mozes, misschien heb jij of hebben zij het hemelse beeld gezien en houden dat in hun hart, maar jij bent door de woestijn gegaan en je hebt het beste gedaan wat je in jouw situatie kon doen. En zoals Mozes, de Heer weet dat en accepteert het.

Toen Israël geloofde dat Elia voor de Heer zou komen, hadden zij een beeld in gedachten over wat dat zou betekenen, en Johannes de Doper paste niet in dat plaatje. Sommigen hebben bijgesteld wat ze geloofd hadden, op basis van de uitspraak van de Heer dat hij Elia was die zou komen. Zij merkten de voornaamste gemeenschappelijke elementen op: mensen tot bekering oproepen en hoe hij minder werd en Christus meer.

Wat de Heer jou ook verteld heeft, zoek de kern waarheid daarvan die al uitgekomen is. Misschien heb jij een leven dat meer lijkt op dat tent-kasteel uit mijn jeugd, maar houd het beeld van het ware vast in jouw hart, want jij bent als Mozes die het beste deed met wat hij had, en dat werd geaccepteerd. Ik hoop dat het zinvol is…volgende week meer, zegen,
John Fenn

www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

2015-12-26

Geest van profetie – Deel 2 (meisje, Woord/Woord)

Dag allemaal,
Gisteren spraken Chris en ik met een winkelbediende die zeker een jaar of 50 was, en toen we betaalden en Chris met zijn rolstoel verder rolde, zei hij tegen haar: “Oké meisje, we moeten gaan, bedankt en tot later, meisje”. Ze gniffelde en zei hem dag en wij gingen naar de auto en weer naar huis. Vlak voor je bij ons huis aankomt, zie je een weiland, en toen wij de hoek omkwamen zagen we een aantal koeien in de wei lopen; toen Chris ze zag, zei hij: “Hallo meisjes, wat doen jullie, lekker gras eten? Ja”.

Hij gebruikte hetzelfde woord ‘meisje’ voor zowel een vrouw van ruim 50 en voor een kudde koeien in de wei, alhoewel het juiste gebruik van ‘meisje’ het beschrijven van een menselijk vrouwelijk kind is. Maar in zijn denken kwam dit woord in de buurt om in die gevallen gebruikt te kunnen worden.

Evenzo is er een inzicht over teksten en profetie, genoemd ‘de wet van dubbele verwijzing.’ Dat wil zeggen dat een profetie of een vers iets kan betekenen voor de oorspronkelijke hoorders of lezers, en dat dit woord later door de Heer gebruikt kan worden voor iemand anders, in een andere tijd en voor iets compleet verschillend – maar als Hij een vers tot ons spreekt, doet dat niets af aan het eerste gebruik, maar komt er eerder mee overeen en bouwt daar verder op.

Paulus, Barbabas en Jezus
In Handelingen 13:44-48 lezen we dat bijna de hele stad Antiochië samenkwam om naar Paulus te luisteren die vertelde over redding door Christus, en de Joden werden afgunstig. Nadat Paulus de menigte opgewekt had, constateerde hij dat, omdat zij zichzelf onwaardig bevonden hadden voor het eeuwige leven, zij zich nu tot de heidenen zouden wenden:

“Want zo heeft ons de Here geboden:
Ik heb u gesteld tot een licht der heidenen, opdat gij tot heil zoudt zijn tot aan het uiterste der aarde.
Toen de heidenen dit hoorden, verblijdden zij zich…”

De tekst die de Heer aan Paulus gaf, was een directe aanhaling van Jesaja 49:6, in een profetie over Jezus. Ook werd dit aangehaald met betrekking op baby Jezus, in Lucas 2:32 en in beide gevallen sloeg het op de Heer, niet op Paulus. En toch nam de Heer dit vers, dat over Zichzelf ging en sprak het tegen Paulus en Barnabas.

Merk op dat Paulus en Barnabas niet zelf dat vers uitzochten en dat toepasten op zichzelf, maar de Heer deed dat.

“Ga naar Johannes 14:27”
Toen ik als tiener worstelde met gevoelens van onzekerheid, minderwaardigheid en geen eigenwaarde had, geloofde ik niet dat mijn aanbod Hem te dienen, door de Heer geaccepteerd zou

worden – ik geloofde niet dat Hij mij wilde. Toen, te midden van aanbidding, hoorde ik voor de eerste keer de stem van de Heer, en Hij zei:

"Ik hou van je, John". Ik schrok daar zo van, dat ik stotterde: "Ik, ik hou ook van U, Heer". Waarop Hij zei: "Ga naar Johannes 14:27". "Nu, Heer?" "Ja, nu". Dat deed ik. "Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd". (Maak je niet ongerust en wees niet bang – Groot Nieuws Vertaling)

Daarmee wist ik dat Hij mijn leven geaccepteerd had op het altaar van dienstbaarheid aan Hem. Maar merk op dat dit vers iets was dat Jezus oorspronkelijk tegen Zijn discipelen sprak om hen vrede te geven. En ongeveer 1944 jaar later, nam Hij dit vers en liet het ook op mij van toepassing zijn. Ik koos dat vers niet, Hij deed dat.

De stroom
We hebben allemaal wel eens meegemaakt dat een vers 'eruit sprong' bij het lezen van de Bijbel. Of we hebben een persoonlijke profetie van iemand ontvangen, of de Heer maakte een bepaald vers levendig, of openbaarde dat een vers voor ons was of voor onze situatie. Soms is het niet eens hoofdstuk en vers, maar een directe belofte voor ons door openbaring, zoiets als 'Jouw moeder zal tot geloof komen voordat ze sterft". Soms kan Hij zelfs iets levendig maken door wat iemand tegen ons zegt, ook al is die persoon zich helemaal niet bewust van het feit dat hij door God gebruikt werd, maar wij weten dat een zeker gedeelte van wat gezegd werd, van Hem afkomstig was, voor ons.

We kunnen ook als Timotheüs zijn; hem werd verteld dat hij moest leven naar 'de profetieën die aangaande hem uitgesproken waren'. We weten niet of die profetieën voor de jonge Timotheüs verzen uit de Bijbel waren, maar ze werden wel door Paulus erkend als zijnde echt en accuraat, met instructies van hem die in herinnering te brengen en daarnaar te leven. Zie je dat Timotheüs de profetieën niet zelf creëerde; iemand had een 'woord' voor hem.

Op het Woord staan
Kijk naar het patroon in de Bijbel: De Heer kiest een vers voor iemand en zegt 'dit is voor jou.' Zij kozen dat niet, Hij deed dat.

Helaas is dit vandaag een gangbare praktijk: We worden geconfronteerd met een crisis, dus gaan we naar de Bijbel of een lijst referentie verzen. We bladeren door de pagina's of zoeken onze 'belofte lijst' op, vinden een vers, bidden dat tot God en verkondigen dat we hierop staan.

Maar die praktijk zien we niet in de Bijbel. En als we dan teleurgesteld worden, vragen we ons af hoe dat kan. We deden toch het juiste, nietwaar? We vonden een vers en stonden daar op, we beleden het, baden het, wachtten…check, check, check. Wat is er fout gegaan? Of als we wel het antwoord kregen, denken we dat het kwam door het geschreven Woord en ons staan daarop, terwijl we in feite geen centimeter aan onze lengte kunnen toevoegen – God doet veel dingen door Zijn barmhartigheid en genade en wij denken abusievelijk dat onze formule gewerkt heeft.

Zie je, wij moeten de tijd nemen met Hem te zijn, zodat Hij ons een Woord kan geven, waar we vervolgens op kunnen staan. Het christendom gaat over het kennen van Hem, niet over formules en rituelen en 'modellen', x doen om y te krijgen. Wij moeten Hem kennen en met Hem wandelen.

<u>Veel te veel mensen in onze generatie kennen het geschreven Woord, maar niet het Ware Woord</u> (waardoor ze lege en vaak vleselijke 'christelijke' levens leiden). We kunnen niet 'staan' op het geschreven Woord als we niet allereerst dat vers ontvangen hebben van het Ware Woord. We moeten Hem kennen. Niet slechts in Hem geloven. Niet slecht tot Hem bidden. Niet alleen over Hem zingen. Wij moeten het Levende Woord kennen, waaruit het geschreven Woord voortkomt.

Hebreeën 4:12-13 – het Woord en het Woord
"Want het Woord Gods is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door, zó diep, dat het vaneenscheidt ziel en geest, gewrichten en merg, en het schift overleggingen en gedachten des harten; en geen schepsel is voor <u>Hem</u> verborgen, want alle dingen liggen ontbloot en open voor <u>Hem</u>, voor wie wij rekenschap hebben af te leggen".

Als hierover onderwezen wordt, gebruiken de meeste predikers alleen vers 12 en zeggen tegen de gemeente dat ze 'iedere dag in het Woord moeten gaan'. Zelden lezen ze vers 13, wat laat zien dat het gaat over de Persoon van het Woord, de Here Jezus en Hij is het die ziel en geest scheidt en de overleggingen en gedachten van ons hart.

Bedenk het als volgt
Jezus is het Woord en het geschreven Woord vloeit van Hem naar de geschreven bladzijden. Daarom kan Hij een vers nemen en dat van toepassing laten zijn op wie Hij dat van toepassing vindt. Maar als wij een vers uit het geschreven Woord kiezen, zonder dat het eerst van het levende Woord naar ons toegekomen is voor die situatie, riskeren we dat we niet krijgen wat de Heer voor ons heeft, omdat we in het vlees zijn.

Het goede nieuws is dat wanneer de auteur zegt dat het levende Woord scheiding maakt tussen ziel en geest en de gedachten en overleggingen van ons hart beoordeelt en dat alles open en ontbloot is voor de ogen van Hem, voor wie wij rekenschap hebben af te leggen, hij verder gaat met: "Daar wij nu een grote hogepriester hebben, die de hemelen is doorgegaan, Jezus, de Zoon van God…laten wij daarom met vrijmoedigheid toegaan tot de troon der genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden om hulp te verkrijgen te gelegener tijd".

Hij zegt dat de Here Jezus onze gedachten en intenties kent en beoordeelt, om ons daarna uit te nodigen genade en barmhartigheid en hulp te ontvangen – wow, wat een liefde! Wat een rust is er in Zijn aanwezigheid, want Hij kent ons hele hart en toch houdt Hij van ons, ja, Hij mag ons zelfs!

Denk eraan dat je Hem een vers voor jou laat uitzoeken en voor jouw situatie, anders ben je als Chris die hetzelfde woord toepaste in 2 situaties, terwijl geen van beide het correcte gebruik van dat woord was.
Volgende week meer,
zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
Mail naar cwowi@aol.com

2016-01-02

Geest van profetie – deel 3 (gezond verstand gebruiken)

Dag allemaal,
Als ik naar een winkel ga, heb ik meestal een lijstje bij me en in de winkel haal ik item 1, dan ga ik naar item 2, dan naar 3 en met een paar minuten heb ik de boodschappen gedaan. Barb heeft ook een lijst, maar om de één of andere reden leidt haar lijst haar op een pad dat het meest lijkt op een dronken zeeman die, nadat hij de bar om 2 uur 's nachts verlaten heeft, probeert te herinneren waar hij het vliegdekschip geparkeerd heeft.

Geen van beide is de goede of verkeerde manier van boodschappen doen, en beiden komen we thuis met waar we voor gingen, maar…laat ik nu maar stoppen, voordat ik mezelf in de problemen breng.

Als de Heer ons een belofte geeft, zal het gebeuren, maar hoe wij emotioneel zijn in de tijd tussen de beloften en het antwoord, is ofwel geconcentreerd en standvastig, of dolend over onze emoties en gedachten en brengen we onszelf in de ellende, totdat de Vader het antwoord manifesteert.

Vandaag gaat het over hoe te staan op het Woord als we een belofte hebben en hoe we standvastig kunnen blijven.

Hoeveel geloof heb jij in wat God jou gezegd heeft?
Heb jij je ooit afgevraagd hoe Petrus zo rustig kon slapen in de gevangenis*, uren voordat zijn executie zou plaatsvinden, zozeer zelfs dat de engel hem letterlijk in zijn zij moest stoten om hem wakker te maken?

Heb jij je ooit afgevraagd waarom Paulus de adder van zijn hand schudde,* doorging met zijn werk en nergens last van kreeg, noch zich hier bezorgd over maakte?

*Handelingen 12:7, 28:3-6

Geloof in het Woord en Woord
In Johannes 21:18-19 geeft Jezus aan dat Petrus door kruisiging zal sterven 'wanneer gij eenmaal oud wordt'. Toen Petrus in de gevangenis lag te slapen en op zijn executie wachtte, in Handelingen 12:7, is dit ongeveer 12 jaar nadat Jezus hem had verteld hoe en wanneer hij zou sterven. In Handelingen 12 zou hij door het zwaard gedood worden en hij was nog niet oud – dus kon hij rustig slapen, wetend dat hij op de één of andere manier uit die situatie zou komen.

In Handelingen 27:24, terwijl Paulus zich op een schip bevindt dat door de wind aangedreven wordt, verschijnt een engel aan hem en zegt "Wees niet bevreesd Paulus, want gij moet voor de keizer staan". Dus toen de giftige slang Paulus beet, direct na de schipbreuk op Malta, wierp hij de slang in het vuur en ging door met zijn werk, omdat hij wist dat hij nog voor de keizer zou moeten staan.

Petrus vroeg zich niet af hoe het kon dat hij in de gevangenis beland was, terwijl Jezus hem toch iets anders gezegd had, en Paulus vroeg zich ook niet af hoe het kon dat hij door de beet van een giftige slang zou sterven, terwijl de engel hem iets anders gezegd had. Beiden hadden besloten te geloven wat hen beloofd was en ze gingen door met hun leven.

Zij gebruikten hun hersenen
Ze hadden richting van de Heer ontvangen, directe woorden, en ze gebruikten hun hersens om te denken en te redeneren.

Mensen van geloof leggen vaak het gezond verstand en logica aan de kant zodra ze een profetie ontvangen hebben, een vers of een andere belofte waarvan zij het idee hebben dat het van de Heer is; en dat vaak ten nadele van zichzelf en soms leidt dat zelfs tot de dood. Ze hebben een woord, maar als er dan dingen gebeuren die in strijd zijn daarmee, rennen ze rond op de manier zoals Barb haar boodschappen haalt. Ze zijn bang, rennen dan hier, dan daar naartoe en zoeken overal naar een bevestiging dat God nog steeds alles onder controle heeft.

Maar Paulus en Petrus waren standvastig, omdat ze de belofte doordacht hadden en ze hun gedachten en emoties overeenkomstig disciplineerden. Ze dachten na over wat hen verteld was, wat hun die rustige inwendige kracht gaf.

Er was eens een man die een persoonlijke profetie kreeg dat hij rijk zou worden in de makelaardij. Dus zonder te aarzelen en zonder studie, en zonder enig gezond verstand door God gegeven te gebruiken, begon hij huizen te kopen om die te verhuren. Hij pakte het verkeerd aan en omdat hij zichzelf niet onderwezen had over dit onderwerp, ging hij failliet, zijn vrouw verliet hem en hij was enige tijd dakloos – en hij gaf God de schuld, omdat Hij gezegd had 'in de makelaardij te gaan'.

God had hem niet gezegd 'in de makelaardij te gaan', en de echtheid van de profetie is zeer twijfelachtig, omdat het één enkel woord was, iets wat de man op dat moment niet in zijn hart had, en er waren geen andere bevestigingen; hij ging in op de profetie en gebruikte niet zijn gezond verstand, denkend dat God zijn zakenpartner zou zijn.

Dat is Hij niet. Hij is God. Hij is geen zakenpartner. Christus woont in jou en is daarom bij jou op je werk, maar jij bent aangenomen voor die baan, Hij is dat niet – Het is jouw baan, jouw zaak en wij maken onze weg voorspoedig en Hij zal ons onderweg leiden, verwachtend dat wij helder denken en ons gezond verstand gebruiken.

Genezing
Er was een opkomende evangelist, bij wie de diagnose kanker gesteld werd. Na gebed zei hij dat de Heer hem verteld had dat hij genezen was, of genezen zou worden. Hij weigerde alle behandelingen omdat 'God zei'.

Sommigen spoorden hem aan zich te laten behandelen, erop wijzend dat de belofte van genezing niet uitsluit dat wij in het natuurlijke moeten doen wat we kunnen. Maar de jonge evangelist weigerde medische zorg, stierf, en liet velen achter die in de war waren – hoe kon het dat hij overleed terwijl God had gezegd dat hij genezen was? Wel, hij had zich moeten laten behandelen.

God kan jou laten zien dat x baan voor jou is, als je een advertentie voor die baan in de krant leest, maar jij moet nog steeds wat gaan doen, namelijk een sollicitatiebrief sturen – doe wat juist is in het natuurlijke en laat het tot stand komen, probeer het niet zelf tot stand te brengen, en denk ook niet dat het als bij toverslag gebeurt, omdat God het gezegd heeft.

Geleid door persoonlijke profetie?
In 1 Timotheüs 1:18-19 zegt Paulus tegen Timotheüs: "Deze opdracht vertrouw ik u toe, mijn kind Timotheüs, overeenkomstig de profetieën die vroeger aangaande u zijn uitgesproken, opdat gij, u daarnaar richtend, de goede strijd strijdt met geloof en met een goed geweten. Omdat sommigen dit hebben verworpen, heeft hun geloof schipbreuk geleden…"

Merk op dat de instructie van Paulus over het omgaan met profetie, zowel het geestelijke als 'gezond verstand' inhoudt. Toen Paulus zei 'de goede strijd te strijden' zei hij dat te doen met 'geloof en een goed geweten'.

Geloof is geestelijk, goed geweten is natuurlijk. God vereist beiden als Hij ons een belofte geeft. Dat wil zeggen dat we de dingen goed doen en met eerlijkheid, zodat we een goed geweten blijven houden. Gods persoonlijk woord tot jou zal niet van jou verwachten dat jij liegt, bedrieg, steelt of aan de kant zet wat moreel juist is.

2 Petrus 1:4 zegt "…door deze zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf dat door de begeerte in de wereld heerst".

Wij zien de belofte als een beantwoord gebed, maar dit vers zegt dat God beloften geeft met het doel in ons de goddelijke natuur uit te werken. Hoe sneller jij met Hem gaat samenwerken om als persoon en in Christus te groeien, terwijl je 'staat' op een belofte, hoe beter jij emotioneel en geestelijk af zult zijn. Besef dat een belofte gegeven is om in Hem te groeien – karakterbouw, en het bouwen van de vrucht van de Geest.

Geloof met een goed geweten is de directe route om Gods woord uit te zien komen. Of iemand kan in vrees leven en weglopen voor gelegenheden tot groei, die komen door gedachten en emoties te disciplineren, en door het juiste te doen, als is het moeilijk.

Velen lopen weg voor moeilijkheden, denkend dat het de duivel is; of men loopt weg omdat men er niet doorheen wil gaan. Mijn ervaring is dat het meestal de moeilijkste beslissing, die het hardst voor het vlees is, ons laat groeien in de 'goddelijke natuur'. Als je boven al het andere de waarde ziet van het groeien in Hem, omdat je Hem in die tijden het best leert kennen, zul jij standvastig zijn, net zoals Paulus en Petrus dat waren.

Overdenk Zijn beloften, niet met het doel uit te zoeken hoe het zou kunnen gebeuren om vervolgens jouw leven zo in te richten dat je Hem hierin helpt – maar overdenk deze dingen in jouw hart, doe wat juist is, kies ervoor te groeien in de goddelijke natuur en sta Hem toe alles uit te werken.

Volgende week een ander onderwerp, tot dan, zegen,
John Fenn,
www.cwowi.org
Mail naar cwowi@aol.com